

บทความวิจัย

เรื่อง นิเวศวัฒนธรรมการท่องเที่ยวในชุมชนชาวมองโกล

โดย

นางสาวนัยนา เมืองมูล

รหัสนักศึกษา 05520555

เสนอ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาติ อุ่ออิน

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา 450 460 การศึกษาเอกเทศ

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2555

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการท่องเที่ยวมีการขยายตัว รูปแบบการท่องเที่ยวได้เปลี่ยนไป มีหลากหลายรูปแบบมากขึ้น เช่น การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา(sport) เป็นการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเล่นหรือเพื่อเข้าร่วมกีฬาในสถานที่ที่มีชื่อเสียงที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ(Health) เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่มีการดูแลสุขภาพเป็นกิจกรรมสำคัญ และนอกจากนี้ยังมีการท่องเที่ยวอย่างหนึ่งที่เป็นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม(Cultural tourism) ในรูปแบบการท่องเที่ยวชมวิถีชีวิต ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวไปยังชุมชนหรือหมู่บ้านในชนบท ที่มีลักษณะวิถีชีวิตและมีเอกลักษณ์พิเศษที่โดดเด่นประจำท้องถิ่นนั้นๆ (สมชาติ อุ๋อัน 2555:13)

นอกจากนี้ยังมีการท่องเที่ยวในรูปแบบฟาร์มสเตย์ พบมากในประเทศออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ สหรัฐอเมริกา มาเลเซีย และอังกฤษ เช่นการท่องเที่ยวในฟาร์มวัวในยุโรป ในฟาร์มแกะ ในนิวซีแลนด์ ฟาร์มสเตย์มีจุดเริ่มต้นที่ความสนใจการทำฟาร์มแบบตะวันตก เป็นฟาร์มขนาดใหญ่ตั้งอยู่ในภูมิภาคที่สวยงามประกอบกับเป็นแหล่งวัฒนธรรมเฉพาะที่เป็นที่สนใจ จึงสามารถนำมาจัดให้มีที่พักและให้บริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เป็นรูปแบบที่เน้นใช้กับการท่องเที่ยว โดยให้ออกัสความเป็นส่วนตัวมากพอสมควร(“Home Stay – Farm Stay”[ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 21 กรกฎาคม 2555. เข้าถึงจาก www.oocities.org)

เมื่อกล่าวถึงมองโกเลียในนั้น มองโกเลียในหรือที่คนจะนิยมเรียกว่า “เขตปกครองตนเองมองโกเลีย” (Mongolia Autonomous Regions) ซึ่งดินแดนตอนบนจะติดกับเขตมองโกเลียนอก และสหพันธรัฐรัสเซีย ส่วนด้านล่างจะติดกับสาธารณรัฐประชาชนจีน ชื่อย่อในภาษาจีนคือ เน่ยเหมิงกู่ มีเมืองหลวงชื่อ ซูเหอหัวเว่หรือ โฮฮอต สภาพภูมิประเทศของดินแดนมองโกเลียในจะเป็นเมืองปิด ที่ไม่มีทางออกทะเล แวดล้อมด้วยทิวเขามากมาย ทำให้กลายเป็นเขตค่อนข้างทุรกันดาร ประชากรเป็นชนเผ่าเร่ร่อนที่เคลื่อนย้ายที่พักตลอดเวลา มีอาชีพหลักๆคือการเลี้ยงสัตว์ ที่สำคัญคือมองโกเลียเป็นชาติหนึ่งที่ทำให้ความสำคัญกับการเลี้ยงม้า ไม่ว่าจะเพื่อเป็นพาหนะหรือแม้กระทั่งใช้เป็นอาหาร เป็นต้น(“เขื่อนดินแดนมองโกเลียใน”[ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 21 กรกฎาคม 2555. เข้าถึงจาก <http://soclaimon.wordpress.com/2011/04/01/>)

มองโกเลียในนั้น ได้เสนอจุดเด่นโดยเสนอการท่องเที่ยวในรูปแบบการท่องเที่ยวในเชิงนิเวศวัฒนธรรม สิ่งที่เป็นเอกลักษณ์นั้นมาจากความเป็นอยู่วิถีชีวิตของชาวมองโกล นักท่องเที่ยวจะได้รู้วิถีชีวิตดังกล่าว เช่น การขี่ม้า นอนกระโจม เป็นต้น ซึ่งในปัจจุบันการท่องเที่ยวในรูปแบบนี้เป็นที่สนใจแก่นักท่องเที่ยวมากขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษา“นิเวศวัฒนธรรมการท่องเที่ยวในชุมชนชาวมองโกล” เพื่อสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวให้ลึกซึ้งต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวชมมองโกเลียใน
2. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวในมองโกเลียใน
3. เพื่อวิเคราะห์แนวโน้มการขยายตัวของนักท่องเที่ยวในมองโกเลียใน

ขอบเขตของการศึกษา

ศึกษารูปแบบการท่องเที่ยว วิถีชีวิตวัฒนธรรมเฉพาะของมองโกเลียใน (Inner Mongolia)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการท่องเที่ยวในมองโกเลีย
2. เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการท่องเที่ยวในมองโกเลีย
3. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ตาราง แผนภูมิ
4. เรียบเรียงและสรุปผลการค้นคว้า

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงรูปแบบการท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวชมมองโกเลียใน
2. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวในมองโกเลียใน
3. ทำให้ทราบถึงแนวโน้มการขยายตัวของนักท่องเที่ยว

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง การท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ โดยมีการให้ความรู้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง และให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วม เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชนท้องถิ่นและเพื่อสร้างจิตสำนึกให้ชุมชน

2. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

หมายถึงการศึกษาหาความรู้ในพื้นที่หรือบริเวณที่มีคุณลักษณะที่สำคัญทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม มีการบอกเล่าเรื่องราวในการพัฒนาทางสังคมและมนุษย์ผ่านทางประวัติศาสตร์อันเป็นผลเกี่ยวเนื่องกับวัฒนธรรม องค์ความรู้ และการให้คุณค่าของสังคม

3. มองโกเลียใน

หมายถึงเขตปกครองตนเองเขตหนึ่งในภาคเหนือของจีน เป็นที่ราบสูงที่ใหญ่เป็นอันดับสองของจีน มีโฮฮอตเป็นเมืองหลวง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่ใช้เป็นกรอบความคิดที่ใช้วิจัยได้แก่ เอกสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรม และเอกสารเกี่ยวกับเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน

1.เอกสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรม

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มาจากคำภาษาอังกฤษว่า Ecotourism ซึ่งเป็นคำที่ผสมกันระหว่างคำว่า Ecology หรือนิเวศวิทยา กับคำว่า Tourism หรือการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่นเพื่อมุ่งเน้น

ให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน (วิมล จิโรจพันธุ์ และคณะ, 2548: 81-83)

ลักษณะที่สำคัญของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

1. เป็นรูปแบบของการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสัตว์ป่า
2. เป็นรูปแบบของการท่องเที่ยวที่มุ่งให้คนท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ และได้ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจให้มากที่สุด
3. เป็นรูปแบบของการท่องเที่ยวที่มีจุดสนใจหลักอยู่ที่สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและ/หรือวัฒนธรรมที่ยังคงความดั้งเดิม และบริสุทธิ์ ห่างไกลความเจริญแบบสังคมเมือง
4. เป็นรูปแบบของการท่องเที่ยวที่มีการควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยว ให้มีความสมดุลกับความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของแต่ละพื้นที่

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง การท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ โดยมีการให้ความรู้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง และให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วม เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชนท้องถิ่นและสร้างจิตสำนึกให้ทุกฝ่ายร่วมกันรับผิดชอบต่อระบบนิเวศอย่างยั่งยืน (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2542: 25)

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2544: 2) ได้กล่าวว่าการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (ecotourism) คือ การท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นและแหล่ง วัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้อง ภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการ รักษา ระบบนิเวศอย่างยั่งยืน ในการจัดการท่องเที่ยวแต่ละแห่งนั้น

ในกระบวนการของการท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในแต่ละแห่ง เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้ นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจ เพลิดเพลิน มีความสุขและ ปลอดภัยจากการท่องเที่ยว นอกเวลางานตามปกติ กิจกรรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสมจึงเป็นกิจกรรม ที่เน้นการศึกษาหาความรู้ในระบบนิเวศและวัฒนธรรมท้องถิ่นควบคู่ไปกับการได้รับความ เพลิดเพลิน ทั้งนี้ต้องเป็นกิจกรรมที่มีผลกระทบน้อยที่สุดหรือเป็นผลกระทบที่สามารถป้องกันหรือ แก้ไขได้

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural tourism) หมายถึง การท่องเที่ยวเพื่อชมสิ่งที่แสดงถึง ความเป็นวัฒนธรรม ประเพณี วิถีการดำรงชีวิต ศิลปะทุกแขนง และสิ่งต่างๆที่แสดงถึงความ เจริญรุ่งเรือง การดำเนินชีวิตของบุคคลในแต่ละยุคสมัย หรือการเข้าร่วมกิจกรรมที่เน้น ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี

การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

1.การท่องเที่ยวชมวัฒนธรรมประเพณี หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อชมงานประเพณี ต่างๆ ที่ท้องถิ่นนั้นๆจัดขึ้น เพื่อให้ได้รับความเพลิดเพลินและความรู้ความเข้าใจต่อสภาพสังคมและ วัฒนธรรมประจำถิ่นหรือประจำชาติบนพื้นฐานของความรับผิดชอบต่อสภาพแวดล้อมและมรดก ทางวัฒนธรรม

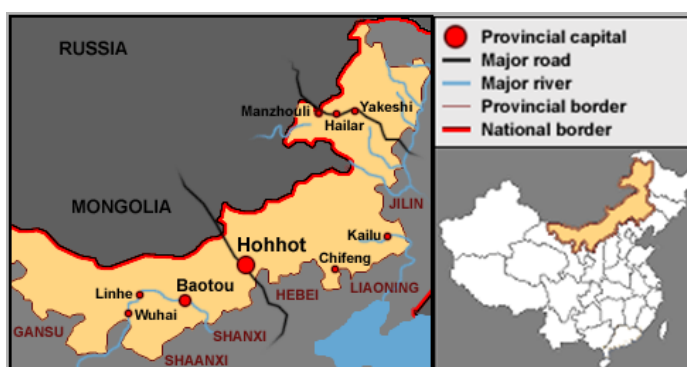
2.การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิต หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปยังชุมชนหรือหมู่บ้านใน ชนบท ที่มีลักษณะวิถีชีวิตและมีเอกลักษณ์พิเศษที่โดดเด่นประจำท้องถิ่นนั้นๆ เพื่อให้ได้รับความ เพลิดเพลินความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม ชีวิตความเป็นอยู่และภูมิปัญญาชาวบ้านประจำ ท้องถิ่น ซึ่งสามารถท่องเที่ยวในรูปแบบการเยี่ยมชมภายใน 1 วัน หรือการพักค้างแรมตั้งแต่ 1 คืน เรียกว่า การท่องเที่ยวในลักษณะ โฮมสเตย์ คือ การที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าไปพักอาศัยกับชาวบ้าน ในชุมชน พร้อมกับการดำเนินชีวิตเช่นเดียวกับชาวบ้าน

3)การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาด้านวัฒนธรรม หมายถึง การเดินทางในรูปแบบของการศึกษา วัฒนธรรมท้องถิ่นนั้นๆ เช่น การเรียนมวยไทย การเรียนทำอาหารไทย เป็นต้น (สมชาติ อ้วน, มปป: 12-13)

2. เอกสารเกี่ยวกับเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน

ภูมิประเทศ

แผนที่ 1 ตำแหน่งที่ตั้งของมองโกเลียใน

ที่มา <http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/china-info/country/inner-mongolia/index.php>

เขตปกครองตนเองมองโกเลียในตั้งอยู่ทางตอนเหนือของประเทศจีน มีพื้นที่ทั้งหมด 1,183,000 ตารางกิโลเมตร โดยมีพื้นที่ใหญ่เป็นอันดับสามรองจากเขตปกครองตนเองซินเจียง และ เขตการปกครองตนเองทิเบต ที่ราบสูงที่สำคัญได้แก่ ที่ราบสูงถั่วเปยเอ้อ ที่ราบสูงซีหลินกัวล่อ ที่ราบสูงอาลาซ่าน และที่ราบสูงเอ้อเอ้อคัวซี โดยมีความสูงจากระดับน้ำทะเลโดยเฉลี่ย 1,000 เมตร

ภูมิอากาศ

เขตปกครองตนเองมองโกเลียในตั้งอยู่ห่างจากมหาสมุทร พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูงกว้างใหญ่ ประกอบกับบางส่วนของพื้นที่มีภูเขาสกัดกั้นลมจากชายฝั่ง จึงทำให้ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมภาคพื้นทวีป มีความแตกต่างของอุณหภูมิระหว่างฤดูร้อนและฤดูหนาวมาก ฤดูร้อนมีระยะเวลาสั้นและอากาศร้อนรุนแรง ฤดูหนาวอากาศหนาวรุนแรง โดยมีอุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี 0-8 องศาเซลเซียส (“เขตปกครองตนเองมองโกเลียใน”[ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 30 สิงหาคม 2555. เข้าถึงจาก <http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/china-info/country/inner-mongolia/index.php>)

มองโกเลียใน มีโฮฮอตเป็นเมืองหลวง ถือเป็นอีกมณฑลหนึ่งที่มีประชากรเบาบางที่สุด ลักษณะพื้นที่เป็นเขตปศุสัตว์ธรรมชาติ และเขตทะเลทรายกว้างใหญ่แห่งหนึ่งของจีน อากาศบนพื้นที่แห่งนี้แห้งแล้งมาก ทุงหยู๋ที่กว้างไกลสุดลูกหูลูกตากับผู้คนที่มีความสามารถในการปรับตัวสูงนับเป็นเสน่ห์อย่างหนึ่งที่ทำไม่ได้จากที่อื่น (พวงนิล คำปิงสุ้, 2547: 20)

จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยทราบแนวทางการวิเคราะห์เรื่อง การท่องเที่ยวเชิงนิเวศว่าเป็นการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์ เฉพาะถิ่นและแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ ภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน ดังแนวคิดของ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2542) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2544) และวิมล จิโรจพันธุ์ และคณะ (2548) การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นการท่องเที่ยวเพื่อชมสิ่ง que แสดงถึงความเป็น วัฒนธรรม ประเพณี วิถีการดำรงชีวิตของบุคคลในแต่ละยุคสมัย ดังแนวคิดของ สมชาติ อุ๋อัน (มปป)

ส่วนเอกสารที่เกี่ยวกับมองโกเลียพบว่า ที่ราบสูงมองโกเลียในอยู่ในภาคเหนือของจีน ลักษณะพื้นที่เป็นเขตปศุสัตว์ธรรมชาติ มีฮูเหอฮ่าวเท่อ เป็นเมืองหลวงของมองโกเลียใน ทุงหยู๋ที่ กว้างไกลกับผู้คนที่มีความสามารถในการปรับตัวสูงนับเป็นเสน่ห์อย่างหนึ่งของมองโกเลียใน ดังแนวคิดของ พวงนิล คำปิงสุ้ (2547)

จากเอกสารที่เกี่ยวกับข้อทั้งสองทำให้ผู้วิจัยสามารถนำข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิง นิเวศวัฒนธรรมมาวิเคราะห์การท่องเที่ยวในรูปแบบที่เกี่ยวข้องกันนี้ในมองโกเลียใน ประเทศจีน

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับนิเวศวัฒนธรรมการท่องเที่ยวใน ชุมชนชาวมองโกลจะศึกษาโดยใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นหลัก

แล้วนำมาวิเคราะห์กับการท่องเที่ยวในมองโกเลีย โดยในการศึกษาเป็นการวิจัยโดยการนำข้อมูล
 ทฤษฎีที่ได้จากการค้นคว้าและรวบรวมจากห้องสมุดอินเทอร์เน็ต และข้อมูลสถิติที่ได้รวบรวมไว้
 เป็นต้น

แหล่งที่มาของข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลทฤษฎี ซึ่งเป็นข้อมูลเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง และ
 จากเอกสารต่างๆจากหน่วยงานราชการและสถาบันต่างๆดังนี้

1. หอสมุดมหาวิทยาลัยศิลปากร
2. หอสมุดแห่งชาติ
3. ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

การจัดกระทำข้อมูล

จากข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นข้อมูลที่มาจากหลายแหล่ง เมื่อเก็บรวบรวม
 ข้อมูลเสร็จสิ้นแล้วจึงนำมาจัดระเบียบตามขอบเขตการศึกษาที่ได้กำหนดไว้ โดยนำข้อมูลที่ได้ แยก
 ตามจุดประสงค์ของการวิจัยแล้วนำมาวิเคราะห์ตามจุดประสงค์ต่างๆ ตามลำดับ

วิธีการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

1. ศึกษาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
2. ศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวในมองโกเลีย
3. วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวในมองโกเลีย
4. วิเคราะห์แนวโน้มการขยายตัวของนักท่องเที่ยวในมองโกเลียใน

เครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องคอมพิวเตอร์ นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและจัดทำเอกสาร
2. โปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft Word ใช้เพื่อสร้าง และจัดกระทำข้อมูล
3. โปรแกรมสำเร็จรูป Mozilla Firefox ใช้เพื่อสืบค้นข้อมูล

ผลการศึกษา

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวชมมรดกโลกใน
2. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวชมมรดกโลกใน
3. เพื่อวิเคราะห์แนวโน้มการขยายตัวของนักท่องเที่ยวชมมรดกโลกใน

การวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ที่ 1

ศึกษารูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวชมมรดกโลกใน

1. ข้อมูลพื้นฐาน

1.1 ที่ตั้งและพื้นที่

เขตปกครองตนเองมองโกเลียในตั้งอยู่ทางตอนเหนือของประเทศจีน ทิศตะวันออก ทิศตะวันตกและทิศใต้มีพรมแดนติดกับมณฑลต่าง ๆ รวมทั้งสิ้น 8 มณฑลได้แก่ มณฑลเฮยหลงเจียง จีหลิน เหลียวหนิง เหอเป่ย์ ซานซี ส่านซี มณฑลกานซู และเขตปกครองตนเองหนิงเซี่ย ส่วนทิศเหนือติดกับประเทศมองโกเลียและ ประเทศรัสเซีย

เขตปกครองตนเองมองโกเลียในมีพื้นที่ทั้งหมด 1,183,000 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 12.3 ของพื้นที่รวมทั้งประเทศ โดยมีพื้นที่ใหญ่เป็นอันดับสามรองจากเขตปกครองตนเองซินเจียง และเขตการปกครองตนเองทิเบต มีระยะทางจากทิศตะวันออกไปยังทิศตะวันตกรวม 2,400 กิโลเมตร และระยะทางจากทิศเหนือไปยังทิศใต้ 1,700 กิโลเมตร

พื้นที่ภูมิประเทศของเขตปกครองตนเองมองโกเลียในมีพื้นที่ส่วนใหญ่สูงเหนือมากกว่า 1000 เมตรจากระดับน้ำทะเล โดยมีสภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นดินแดนแห้งที่อ็อกเขา ป่าดิบ ทะเลสาบ และแม่น้ำ ภูมิศาสตร์อันประกอบด้วยพื้นที่ราบสูงร้อยละ 53.4 พื้นที่ภูเขาร้อยละ 20.9 พื้นที่เนินเขาร้อยละ 16.4 และแม่น้ำและทะเลสาบร้อยละ 0.8 พื้นที่ของเขตปกครองตนเองมองโกเลียในนอกจากพื้นที่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้แล้วส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบสูง พื้นที่ราบสูงที่สำคัญได้แก่ ที่ราบสูงถั่วเปยเอ้อ ที่ราบสูงซีหลินกัวเล่อ ที่ราบสูงอาลาชาน และที่ราบสูงเอ้อเอ้อตัวซี โดยมีความสูงจากระดับน้ำทะเลโดยเฉลี่ย 1,000 เมตร พื้นที่ทางทิศตะวันออกเป็นทะเลทรายปาตาดจีหลิน และทะเลทรายโกบีซึ่งกินอาณาบริเวณชายแดนบางส่วน

แผนที่ 2 แสดงตำแหน่งที่ตั้งของเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน

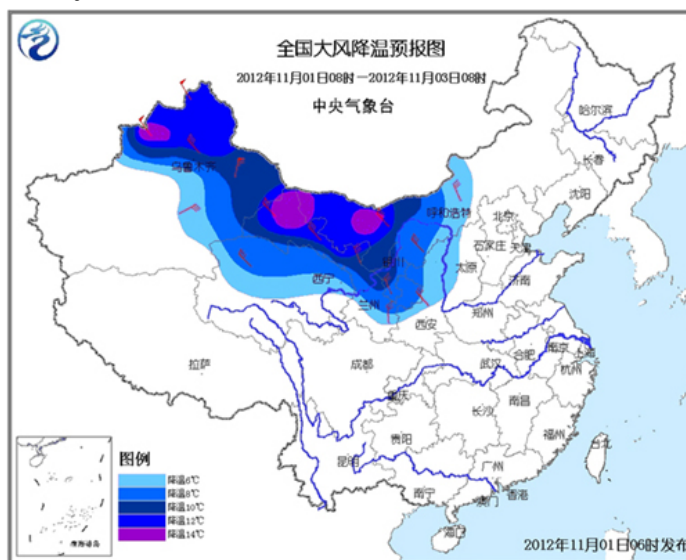
ที่มา : <http://www.chinahighlights.com/map/china-provincial-map/inner-mongolia-map.htm>

แผนที่ 3 แสดงเมืองต่างๆเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน

ที่มา : <http://www.thechinaperspective.com/topics/province/inner-mongolia-autonomous-region/>

แผนที่ 4 แสดงภูมิอากาศแถบบริเวณเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน

ที่มา : http://www.cma.gov.cn/en/NewsReleases/News/201211/t20121101_188872.html

1.2 ภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศในเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน มีสภาพภูมิอากาศที่หลากหลาย เนื่องจากเขตปกครองตนเองมองโกเลียในตั้งอยู่ห่างจากมหาสมุทร พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูงกว้างใหญ่ ประกอบกับบางส่วนของพื้นที่มีภูเขาศักดิ์กั้นลมจากชายฝั่ง จึงทำให้ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมภาคพื้นทวีป มีความแตกต่างของอุณหภูมิระหว่างฤดูร้อนและฤดูหนาวมาก ฤดูร้อนมีระยะเวลาสั้น และอากาศร้อนรุนแรง ฤดูหนาวอากาศหนาวรุนแรง โดยมีอุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี 0-8 องศาเซลเซียส

1.3 ประชากร

ในส่วนของประชากรนั้นสิ้นปี 2552 เขตปกครองตนเองมองโกเลียในมีประชากรจำนวน 24.22 ล้านคน มีประชากรอาศัยอยู่จำนวน 49 ชนชาติ อาทิ ชนชาติมองโกล ชนชาติฮั่น ชนชาติหุย ชนชาติแมนจู ชนชาติเกาหลี ชนชาติจ้วง ชนชาติซีป้อ ชนชาติรัสเซีย ชนชาติทิเบต ชนชาติเหวยอู้ออร์ ชนชาติอื่น เป็นต้น โดยประชากรชาวมองโกลและชาวฮั่นมีจำนวนมากที่สุด

1.4 ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม

ชาวมองโกลได้ชื่อว่าเป็นชนชาติที่ใช้ม้าเป็นพาหนะในการต่อสู้ที่เก่งที่สุด ผู้ที่รวบรวมมองโกเลียเข้าไว้ด้วยกันคือ เจงกิสข่าน หรือชื่อเดิมคือ เตมูจิน (Temujin) เกิดในตระกูลขุนศึกเมื่อปี ค.ศ.1162

ปี ค.ศ.1911 มองโกเลียในอยู่ภายใต้การปกครองของประเทศจีน ปี ค.ศ.1952 สถาปนาเมืองฮูเหอเห่าเท่อ (Hohhot) เป็นเมืองหลวง เขตการปกครองตนเองมองโกเลียในนับเป็นเขตแรก ของจีนที่ได้รับการจัดตั้งให้เป็นเขตปกครองตนเอง

2. เมืองสำคัญในเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน

2.1 นครฮูเหอเห่าเท่อ (Hohhot) : เป็นเมืองหลวงของเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน ได้รับการขนานนามว่า “เมืองแห่งสีเขียว” นครฮูเหอเห่าเท่อมีประชากรชนชาติมองโกลอาศัยอยู่เป็นจำนวนมากที่สุด มีอุตสาหกรรมที่สำคัญ ได้แก่ อุตสาหกรรมสิ่งทอ

ภาพที่ 1 แสดงนครฮูเหอเห่าเท่อ เมืองหลวงของเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน

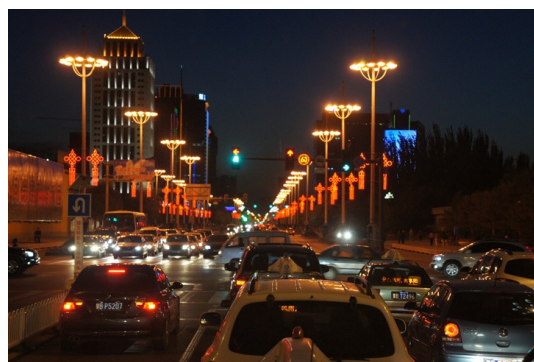
ที่มา : http://en.wikipedia.org/wiki/File:Hohhot_Muslim_Quarter.jpg

2.2 เมืองเปาโถว (Baotou) : เป็นเมืองอุตสาหกรรมที่ใหญ่เป็นอันดับหนึ่งและเป็นเมืองที่ใหญ่เป็นอันดับสองของเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน ได้รับการจัดให้เป็นเขตอุตสาหกรรมหลัก โดยเป็นแหล่งผลิตเหล็กที่สำคัญของมองโกเลียใน (“เขตปกครองตนเองมองโกเลียใน” [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 17 ธันวาคม 2555. เข้าถึงจาก <http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/china-info/country/inner-mongolia/index.php>)

ภาพที่ 2 เมืองเปาโถว

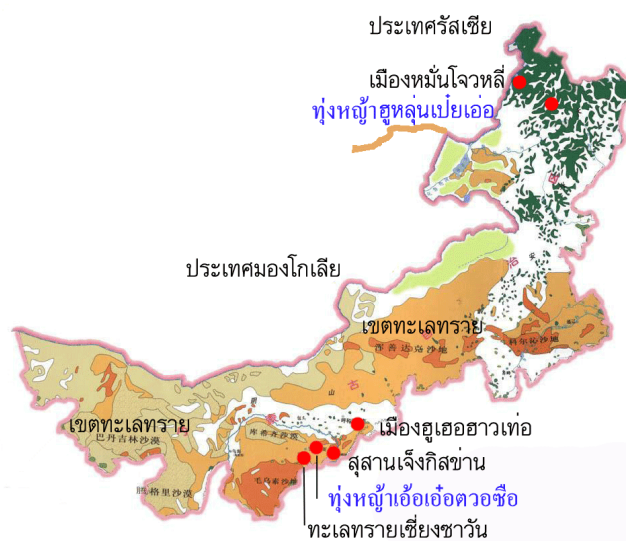
ภาพที่ 3 เมืองเปาโถวในช่วงกลางคืน

ที่มา : http://www.123rf.com/photo_14673520_wudangzhao-is-famous-temple-of-lamaism-in-baotou-city-inner-mongolia-china.html

3. สถานที่ท่องเที่ยวแนะนำในมองโกเลียใน

แผนที่ 5 แสดงลักษณะเขตพื้นที่และสถานที่ท่องเที่ยว

ที่มา : <http://www.hanlele.com/pagetwolynr.php?id=32>

3.1 ทะเลทราย 响沙湾 (เสียง ชา วัน) เนินทรายเสียงชาวัน เป็นทะเลทรายที่ทอดตัวยาวทางตอนใต้ของแม่น้ำเหลือง มีพื้นที่ 16,756 ตารางกิโลเมตร รอยต่อระหว่างที่ราบเชิงขั้วกับเนินทรายเสียงชาวัน จะมีหน้าผาทรายที่มีความสูง 110 เมตร มีความลาดชัน 45 องศา ลักษณะโค้ง คล้ายกับพระจันทร์เสี้ยว สามารถขี่อูฐท่องชมทะเลทรายได้

ภาพที่ 4 ทะเลทราย 响沙湾

http://travel.thaiza.com/%E0%B9%80%E0%B8%97% A2_1212_162377_1212_.html

3.2 **ทุ่งหญ้ามองโกเลียใน** ทุ่งหญ้าที่สวยงามที่สุดคือ สหุลนเป็ยเออร์ อยู่ที่เมือง สหุลนเป็ยเออร์ มองโกเลียใน ทางทิศตะวันออก ติดกับรัสเซีย วิถีชีวิตอันงดงาม คือ ทุ่งหญ้าสเตปป์ ทะเลสาบหุลนและเป็ยเออร์ และภูเขาใหญ่คินกาน ด้วยความเขียวขจีของทุ่งหญ้านกว้างใหญ่และป่าไม้ รวมทั้งเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชาวมองโกลอันโดดเด่น จึงเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ไม่น้อย

ภาพที่ 5 ทุ่งหญ้าในสหุลนเป็ยเออร์

ที่มา : <http://board.postjung.com/535681.html>

3.3 **ทุ่งหญ้าเอ้อเอ้อตวอซื่อ** อยู่ภาคกลางของมณฑลเป็นทุ่งหญ้าทราย หมายถึง เป็นทุ่งหญ้าปนพื้นทราย แต่เนื่องจากทุ่งหญ้านี้ติดกับ สุสานเจิ้งกิสข่าน-ทะเลทรายเซียงซาวัน จึงดึงดูดนักท่องเที่ยวไม่น้อย

ภาพที่ 6 ทุ่งหญ้าเอ้อเอ้อตวอซื่อ

ที่มา : <http://www.hanlele.com/pagetwolynr.php?id=32>

3.4 **สุสานเจิ้งกิสข่าน** เจิ้งกิสข่าน ผู้เป็นมหาบุรุษนักรบ และนักการเมืองแห่งภาคพื้นทะเลทรายของ ประชาคมอง โกล ที่สุสานเจิ้งกิสข่านมีหอที่ระลึกเจิ้งกิสข่านสร้างด้วยทองคำ หลังคาออกแบบทรงมง โกล มีภาพแสดงถึงชีวประวัติอันเกรียงไกรของท่านเจิ้งกิสข่าน

ภาพที่ 7 สุสานเจิ้งกิสข่าน

ที่มา: <http://www.bloggang.com/mainblog.php?id=emopooh&month=14-09->

2010&group=4&gblog=1

3.5 วัดต้าเจา สร้างขึ้นในสมัยราชวงศ์หมิง (ค.ศ. 1368-1644) เป็นวัดที่ใหญ่และเก่าแก่ที่สุดในโสฮอต ภายในวัดมีพระพุทธรูปเงิน สูง 8.2 ฟุต วัดนี้จึงมีชื่อเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า “วัดพระเงิน”

ภาพที่ 8 วัดต้าเจา

<http://www.bloggang.com/mainblog.php?id=emopooh&month=14-09-2010&group=4&gblog=1>

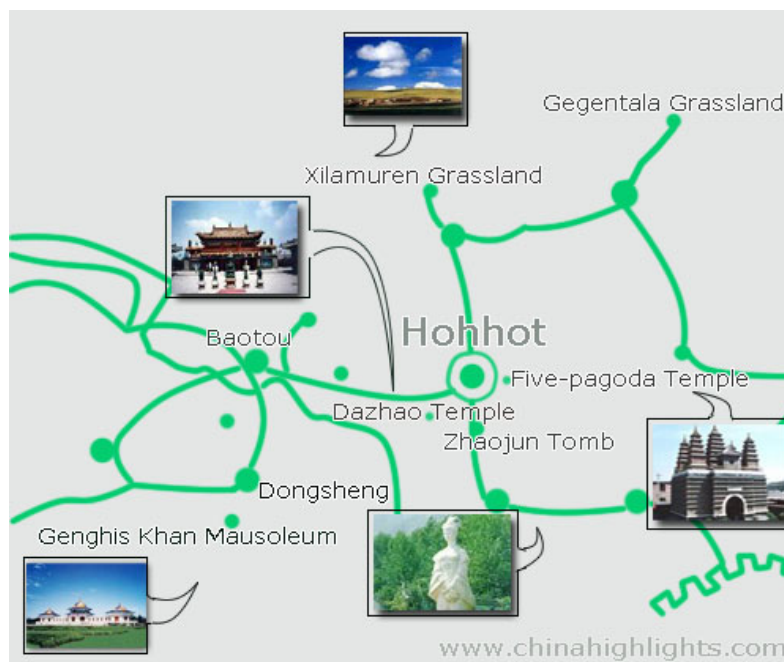
ที่มา: http://travel.thaiza.com/%E0%B9%80%E0%B8%B2%E0%B8%A2_1212_162377_1212_.html

แผนที่ 6 ตัวอย่างเส้นทางท่องเที่ยวในมองโกเลียใน

Featured Travel Map of Inner Mongolia

ที่มา : <http://www.chinatouristmaps.com/travel/inner-mongolia/municipality/mongolia-travel-guide.html>

ที่มา : <http://www.chinatravel.com/inner-mongolia/hohhot/maps/map-214.htm>

4. ตัวอย่างตารางนำเที่ยวมองโกเลียใน

ตารางที่ 1 ตัวอย่างตารางนำเที่ยวเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน

บริษัทนำเที่ยว	ตารางนำเที่ยว	ระยะเวลา
MICKO TRAVEL CO.,LTD.	สูทเหอเฮ่าเทอะ(โฮฮอท), สุสานหวังเจาจิน, ซ้อปเป่ิง ลินค้ำพื้นเมือง, วัดต้าเจา, ทุ่งหญ้าซีลามู่เหยิน, ชุมชนพื้นเมืองมองโกล, ชมมวยปล้ำ แข่งม้า, ชมการแสดง โชว์ระบำเชญสุรา การแสดงรอบกองไฟ, พักกระโจม มองโกล, เมืองเปาโถว เนินทรายเสียงซาวาน อิสระ กิจกรรมทะเลทราย, เมืองเอ้อเอ้อตัวซือ, จัตุรัสชัคบา ทาร์, โรงงานผลิตของที่ระลึก, กำแพงเมืองจีน, ศูนย์วิจัย แพทย์แผนโบราณ, ประตูดัชย, วัดลามะ, ตลาดรัสเซีย	7วัน 5คืน

ที่มา : <http://www.mickotour.com/V1/china-tour/mongolia-china-tour.html>

บริษัทนำเที่ยว	ตารางนำเที่ยว	ระยะเวลา
THE PHOENIX TOUR	เมืองเฉินตู : วังแพะเจียว – ถนนชุนชิลู่ เมืองเล่อซาน : ล่องเรือสักการะหลวงพ่โต – เขาจื่อไป๋ – วัดเป้ากั้ว – วัดต้าฝอลางเยี่ยน เมืองโฮฮอท : ทุ่งหญ้าซีลามู่เหยิน – ชนพื้นเมือง – ชม มวยปล้ำแข่งม้า – ชมโชว์ระบำเชญสุรา – การแสดง รอบกองไฟ – พักกระโจมมองโกล – เนินทรายเสียง ซาวาน – กิจกรรม ทะเลทราย – พิพิธภัณฑน์มองโกเลียใน – สุสานหวังเจา จิน เมืองตงเซ่น : ประเพณีแต่งงานพื้นเมือง – สุสานเจงกิส ข่าน	7วัน 6คืน

ที่มา : http://www.thephoenix999.net/?action=tour_detail_show&tour=331

บริษัทนำเที่ยว	ตารางนำเที่ยว	ระยะเวลา
LINETHAI TRAVEL	เมืองเปาโลว ทะเลทรายคู่ปู้ฉีหรือเนินทรายเสียงขาวาน นั่งกระเช้า – จี่อูฐ – สกิทราย ทุงหญ้าซิลามู่เหิน ชม การแสดงมวยปล้ำ จี่ม้า ยิงธนู ชมการแสดง “ระบำเชญ สุรา” และการแสดงรอบกองไฟ พักกระโจมแบบชาว มองโกล ชมสุสานเจงกีสข่าน ชมหอที่ระลึกเจงกีสขาน ชม โรงงานผลิตของที่ระลึกของชาวพื้นเมืองมองโกเลีย เมืองฮูเหอเฮ่าเทอะ (นคร โสฮอท) ชมสุสานหวังเจา วิน ชมอารามต้าเจา(วัดพระเงิน) ชมเจดีย์ 5 องค์	5วัน 3คืน

ที่มา : <http://www.linethaitravel.com/index.php?lay=show&ac=article&Id=539364572&Ntype=44>

บริษัทนำเที่ยว	ตารางนำเที่ยว	ระยะเวลา
GRANDTOURCHINA	ปักกิ่ง – เมืองฮูเหอเฮ่าเทอะ – อารามต้าเจา – สุสานหวัง เจาเจวิน – พิพิธภัณฑ์มองโกเลียใน – ทุงหญ้าเก้อ เกินถ่าลา – ชมการแสดงมวยปล้ำ, จี่ม้าผาดโผนและยิง ธนู เมืองเปาโลว – อุ้งเจา – เนินทรายเสียงขาวาน – สุสานเจงกีสข่าน – เปาโลว	6วัน 5คืน

ที่มา : <http://www.grandtourchina.com/th/vacation/package/Mongolia>

การศึกษารูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวพบว่าเมื่อพิจารณาจากปัจจัยด้านภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ประวัติศาสตร์วัฒนธรรม หรือพิจารณาจากตารางนำเที่ยวแล้ว ส่งผลให้รูปแบบการท่องเที่ยวในมองโกเลียใน ประเทศจีนนั้น เป็นการท่องเที่ยวในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ซึ่งตามความหมายแล้วหมายถึง การท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวปรารถนาจะเรียนรู้วัฒนธรรมของชาติต่างๆ ในสถาบันหรือสถานศึกษาที่มีชื่อเสียง หรือในประเทศที่มีวัฒนธรรมน่าสนใจ เช่น ชมการแสดงโชว์ระบำเชญสุรา การแสดงรอบกองไฟ, การพักแบบโฮมสเตย์, การร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา เป็นต้น โดยลักษณะของการท่องเที่ยวในมองโกเลียในนั้นจะเป็นการท่องเที่ยวแบบทัวร์หรือแบบนำเที่ยวเป็นส่วนใหญ่

การวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ที่ 2

ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวในมอญโกเลียใน

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวในมอญโกเลียใน ประเทศจีนนั้นได้แก่

2.1 ทรัพยากรการท่องเที่ยว (Tourism Resources) เป็นสิ่งที่น่าสนใจ เป็นประโยชน์ และมีคุณค่าต่อการท่องเที่ยว เป็นสิ่งดึงดูดใจหรือจูงใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปเยือนหรือไปท่องเที่ยวในชุมชนชาวมอญโกเลียใน ซึ่งอาจเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ หรือสิ่งที่มนุษย์สร้างสรรค์ และสืบทอดเป็นมรดกทางวัฒนธรรม กล่าวได้ว่าเป็น “สินค้า” ที่มีคุณลักษณะพิเศษที่สามารถดึงดูดให้ “ลูกค้า” หรือนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามา “ซื้อ” ถึงที่ตั้งของสินค้า

ก. ทรัพยากรทางธรรมชาติ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ และเป็นปัจจัยที่สร้างสรรค์ภูมิทัศน์ที่เป็นสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติมีทั้งที่เป็นวิวทิวทัศน์ สัตว์ป่าประจำท้องถิ่น สภาพภูมิอากาศหรือปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ

ข. ทรัพยากรที่มนุษย์สร้างขึ้น ในด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นเป็นสิ่ง ที่แสดงถึงอารยธรรมความเจริญก้าวหน้าในอดีต ภูมิปัญญาของคนในอดีต บางแห่งบ่งบอกถึงเรื่องราววีรกรรมของวีรบุรุษ วีรสตรีในการปกป้องรักษาชาติบ้านเมืองไว้สำหรับคนรุ่นหลัง ทรัพยากรการท่องเที่ยวเช่นนี้ในมอญโกเลียในมีบ้างแต่ไม่มากนัก ยกตัวอย่างเช่น สุสานหวังเจาจิน วัดต้าเจา มีชื่อเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า

“วัดพระเงิน” สร้างขึ้นในสมัยราชวงศ์ หมิง (ค.ศ. 1368-1644) เป็นวัดที่ใหญ่และเก่าแก่ที่สุดในโฮฮอต และที่สำคัญคือสุสานเจงกิสข่าน สุสานมหาบุรุษแห่งสงครามทะเลทรายมีชื่อเสียงก้องโลก และหอที่ระลึกเจงกิสข่าน หลังคาสร้างเป็นสถาปัตยกรรมแบบมอญโกเลีย

2.2 ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ ในมอญโกเลียในถือเป็นปัจจัยที่สำคัญ จากการศึกษาพบว่า เป็นปัจจัยที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวมากที่สุด ในเรื่องวิวทิวทัศน์นั้นมีทิวทัศน์ทางธรรมชาติต่างๆ ที่สวยงาม ประหลาด แปลกตาไปจากที่เคยพบเห็นในท้องถิ่นของตนเอง สามารถเป็นสิ่งดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเข้าไปเยี่ยมชม มีทุ่งหญ้าโล่งกว้างเช่น ทุ่งหญ้าซีลามูเริน มีพื้นที่ปกคลุม 2 ใน 3 ส่วนของเมืองโฮฮอต ดินแดนแห่งนี้เป็นเขตปศุสัตว์ที่มีชื่อเสียง สัตว์ป่าเป็นส่วนหนึ่งของความงาม

ตามธรรมชาติที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเข้ามาไปชมและเรียนรู้วิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่น่าสนใจ ซึ่งในมองโกเลียนี้มีสัตว์ประจำท้องถิ่นคือม้า แพะ และจามรี นับหลายร้อยปีมาแล้ว ที่วิถีชีวิตของชาวมองโกลผูกพันกับการ เลี้ยงฝูงวัว แกะ และม้า ตลอดจนการค้าสัตว์กลางทุ่งหญ้าโล่ง พวกเขาอาศัยอยู่ในกระโจมทรงกลม สีขาว ที่เรียกกันว่า เยิร์ต (Yurt) มีชีวิตอย่างชนเผ่าเร่รอน จนก่อเกิดตำนานของยอดนักรบเจงกิสข่านผู้พิชิต อาชีพในปัจจุบันของชุมชนชาวมองโกลคือให้เช่ากระโจม สำหรับนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาพักผ่อน “เยิร์ต” ที่ปัจจุบันกลายเป็นจุดขายของการท่องเที่ยว โดยมีไว้สำหรับนักท่องเที่ยวให้ได้สัมผัสชีวิตแบบมองโกล

2.3 ปัจจัยทางวัฒนธรรม ความแตกต่างทางวัฒนธรรมของแต่ละภูมิภาค ย่อมเป็นสิ่งที่ดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวได้เช่นกัน ความเป็นอยู่ของชนพื้นเมืองเร่รอนมองโกล ที่มีชีวิตที่เรียบง่ายในการอยู่ การกิน ที่พักอยู่ในกระโจม และชอบเลี้ยง แพะ แกะ ม้า และอูฐ

2.3.1 วัฒนธรรมความเป็นอยู่ของชาวมองโกล เช่นวัฒนธรรมในเรื่องที่อยู่อาศัย ชาวมองโกลอาศัยอยู่ในกระโจมทรงกลม สีขาว ที่เรียกกันว่า เยิร์ต (Yurt) เนื่องจากชาวมองโกลนั้นเป็นกลุ่มชนเร่รอนจึงไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นหลักแหล่ง ต้องเดินทางเรื่อยๆสาเหตุมาจากสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรงในพื้นที่ บางครั้งในหนึ่งวันอาจจะมีทั้งฝนตกอากาศหนาวและอากาศร้อนเป็นต้น ทำให้จะต้องออกเดินทางเพื่อแสวงหาที่อยู่ใหม่เพื่อความอยู่รอด เยิร์ตหรือกระโจมมองโกล ในปัจจุบัน แบ่งเป็น 2 อย่าง แบบดั้งเดิมคือแบบผ้า กับ แบบสมัยใหม่ แบบปูน

ภาพที่ 9 ภาพแสดงเยิร์ตแบบดั้งเดิมคือแบบผ้า

ที่มา : <http://www.hanlele.com/pagetwolynr.php?id=32>

ภาพที่ 10 ภาพแสดงเฮิร์ตแบบสมัยใหม่คือแบบปูน

ที่มา : <http://www.hanlele.com/pagetwoynr.php?id=32>

2.3.2 วัฒนธรรมด้านกีฬา เป็นวัฒนธรรมที่น่าสนใจและดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เช่นกัน เช่น การแข่งขันกีฬาประเภทต่างๆทั้งกีฬาพื้นบ้านและกีฬาสากล สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวเพื่อไปชมความสนุกสนานได้เป็นอย่างดีเช่น มีการแสดงโชว์แข่งม้า วิ่ง บนทุ่งหญ้า มีทั้งชาวชนกลุ่มน้อยมองโกเลีย และชาวฮั่นแข่งกัน โดยชาวชนกลุ่มน้อยมองโกเลียบางคนก็ใส่ชุดประจำเผ่าแข่งม้า จากนั้นก็มีการแสดงมวยเจียว **摔跤** (มวยปล้ำของชาวมองโกเลีย) โดย ทางแค้มป์จะปล้ำโชว์ก่อนหนึ่งรอบ จากนั้นก็จะท้าประลองกับนักท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นหญิงหรือชาย สามารถรับประลองเข้าสู่กับชนกลุ่มน้อยชาวมองโกเลียพวกนี้ได้ นอกจากมวยปล้ำแล้วยังมีการแข่งขันยิงธนูอีกด้วย

ภาพที่ 11 การแสดง **摔跤** ของชาวมองโกล

ที่มา : <http://www.hanlele.com/pagetwoynr.php?id=32>

2.3.3 วัฒนธรรมประเพณีต่างๆ นอกจากนี้ชาวมองโกลยังมีวัฒนธรรมประเพณีต่างๆที่เป็นเอกลักษณ์ จะมีการแสดงเต้นร้องเพลง สไตล์ชนเผ่ามองโกลเลีย แล้วก็มีการ 献哈达 ถวายผ้าแพร สีขาวคล้ายกับผ้าพันคอ มีความหมายว่า การต้อนรับแขกผู้มีเกียรติจากแดนไกล พิธีนี้คล้ายๆ กับที่ทิเบต ผ้าแพรนี้มี 2 สี คือสีขาว หมายถึงการต้อนรับแขกผู้ทรงเกียรติด้วยความจริงใจ สีน้ำเงิน หมายถึง ความอิสระ สดใส เนื่องจากชาวมองโกลเลียเชื่อว่า สีฟ้า เปรียบเสมือนท้องฟ้ากว้างใหญ่ไพศาล

ภาพที่ 12 การแสดง 献哈达 ของชาวมองโกล

ที่มา : <http://www.hanlele.com/pagetwolynr.php?id=32>

2.4 ปัจจัยด้านศูนย์การค้าและของที่ระลึก สินค้าที่สวยงาม ลักษณะแปลกตา มีการห่อบรรจุภัณฑ์ที่สะดุดตาแก่การพกพา จะดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวซื้อสินค้าได้มากขึ้น ในมองโกลเลียอาจจะไม่มีศูนย์การค้าให้ได้เลือกซื้อของมากนักแต่จะมีโรงงานผลิตของที่ระลึกของชาวพื้นเมืองมองโกลเลียที่สวยงามและเป็นเอกลักษณ์นักท่องเที่ยวจะได้เลือกซื้อสินค้าที่ผลิตมาจากขนสัตว์และสินค้าพื้นเมืองต่างๆมากมายตามอักษาศัย สินค้าที่ขึ้นชื่อพื้นเมืองที่มีชื่อเสียงของมองโกลเลีย อาทิ เหล้านมแพะ ตุ๊กตาผ้า ตุ๊กตาอูฐ

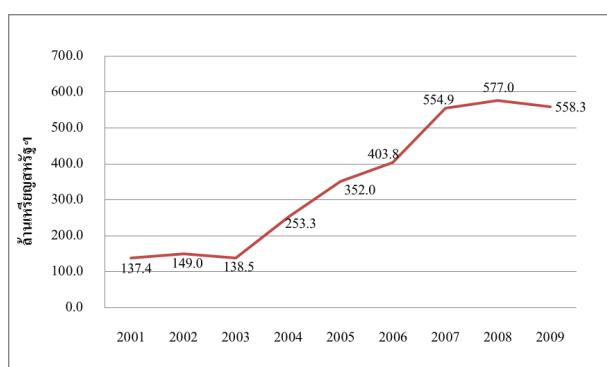
เสื้อผ้าแคชเมียร์ ภาพวาด หวีที่ทำจากกระดูกสัตว์และเขาสัตว์ชนิดต่างๆ

การวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ที่ 3

ศึกษาแนวโน้มการขยายตัวของนักท่องเที่ยวในมองโกเลียใน

เมื่อได้พิจารณาจากธุรกิจการท่องเที่ยวในมองโกเลียในจะพบว่ามีข้อมูลดังนี้

กราฟที่ 14 รายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติของเขตปกครองตนเองมองโกเลียในแต่ละปี

ที่มา : Inner Mongolia Statistical Yearbook 2010

ตารางที่ 2 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวในแต่ละปี

รายการ	2007	2008	2009	สัดส่วนการเปลี่ยนแปลง (%)
จำนวนนักท่องเที่ยว (หมื่นคน)	149.45	154.93	128.96	-16.8
ชาวต่างชาติ	147.46	153.23	126.61	-17.4
มองโกเลีย	73.43	78.7	73.87	-6.1
รัสเซีย	60.87	61.58	38.97	-36.7
ญี่ปุ่น	4.41	3.65	4.21	15.3
สหรัฐอเมริกา	0.99	1.02	1.27	24.5
เยอรมัน	0.74	0.82	0.88	7.3
ฮ่องกง มาเก๊า ไต้หวัน	1.99	1.7	2.35	38.2

ที่มา : Inner Mongolia Statistical Yearbook 2010

จากการศึกษาแล้วพบว่า เขตปกครองตนเองมองโกเลียในมีสถานที่ท่องเที่ยวมากมายหลายแห่ง อาทิ ทุ่งหญ้าโป๊งเก่าลาเก้อ, สุสานวังเจาจวิน, ทุ่งหญ้าซิลามู๋เหิน เป็นต้น ในปี 2009 มีรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติ 558.3 ล้านเหรียญสหรัฐฯ มีจำนวนนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศทั้งสิ้น

1.29 ล้านคน ลดลงจากปีก่อนหน้า ร้อยละ 16.8 ในจำนวนนี้เป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติ 1.27 ล้านคน และเป็นนักท่องเที่ยวชาวฮ่องกง มาเก๊า และไต้หวัน 0.02 ล้านคน ดังตารางที่ 2

สรุปและอภิปรายผล

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาในหัวข้อเรื่อง “นิเวศวัฒนธรรมการท่องเที่ยวในชุมชนชาวมองโกเลีย” โดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญคือ

1. เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวชมมองโกเลียใน
2. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวในมองโกเลียใน
3. เพื่อวิเคราะห์แนวโน้มการขยายตัวของนักท่องเที่ยวในมองโกเลียใน

จากการวิจัยสรุปได้ว่า

1. รูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวชมมองโกเลียใน

1. ข้อมูลพื้นฐาน

1.1 ที่ตั้งและพื้นที่

เขตปกครองตนเองมองโกเลียในตั้งอยู่ทางตอนเหนือของประเทศจีน มีพื้นที่ทั้งหมด 1,183,000 ตารางกิโลเมตร โดยมีสภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นดินแดนแห้งเทือกเขา ป่าดิบทะเลสาบ และแม่น้ำ

1.2 ภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศในเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน มีสภาพภูมิอากาศที่หลากหลาย มีความแตกต่างของอุณหภูมิระหว่างฤดูร้อนและฤดูหนาวมาก ฤดูร้อนมีระยะเวลาสั้นและอากาศร้อนรุนแรง ฤดูหนาวอากาศหนาวรุนแรง โดยมีอุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี 0-8 องศาเซลเซียส

1.3 ประชากร

เขตปกครองตนเองมองโกเลียในมีประชากรจำนวน 24.22 ล้านคน ประชากรในเขตปกครองตนเองมองโกเลียในมีประชากรอาศัยอยู่จำนวน 49 ชนชาติ โดยประชากรชาวมองโกเลียและชาวฮั่นมีจำนวนมากที่สุด

1.4 ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม

ผู้ที่รวบรวมมองโกเลียเข้าไว้ด้วยกันคือ เจงกิสข่าน ปี ค.ศ.1911 มองโกเลียในอยู่ภายใต้การปกครองของประเทศจีน ปี ค.ศ.1952 สถาปนาเมืองซูเหอเฮ่าเทอ และเขตการปกครองตนเองมองโกเลียในนับเป็นเขตแรกของจีนที่ได้รับการจัดตั้งให้เป็นเขตปกครองตนเอง

2. เมืองสำคัญในเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน

นครฮูเหอเห่าเท่อ (Hohhot) : เป็นเมืองหลวงของเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน มีประชากรชนชาติมองโกลอาศัยอยู่เป็นจำนวนมากที่สุด เป็นเมืองสำคัญในอันดับต้นๆ ของประเทศจีนในด้านการทำฟาร์มปศุสัตว์ มีอุตสาหกรรมที่สำคัญ ได้แก่ อุตสาหกรรมสิ่งทอ

เมืองเปาโถว (Baotou) : เป็นเมืองอุตสาหกรรมที่ใหญ่เป็นอันดับหนึ่งและเป็นเมืองที่ใหญ่เป็นอันดับสองของเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน เป็นแหล่งทรัพยากรแร่ธาตุที่สำคัญของมองโกเลียใน

3. สถานที่ท่องเที่ยวแนะนำในมองโกเลียใน

3.1 ทะเลทราย 响沙湾 (เสียง ซา วัน) ทะเลทรายที่ทอดตัวยาวทางตอนใต้ของแม่น้ำเหลือง เป็นเนินทรายสูง 80 เมตร มีความลาดชัน 45 องศา ลักษณะโค้ง คล้ายกับพระจันทร์เสี้ยว สามารถขี่อูฐท่องชมทะเลทรายได้

3.2 ทุ่งหญ้ามองโกเลียใน ทุ่งหญ้าที่สวยงามที่สุดคือ สุธลุนเปี้ยเออร์ อยู่ที่เมือง สุธลุนเปี้ยเออร์ มองโกเลียใน ทางทิศตะวันออก

3.3 ทุ่งหญ้าเอ้อเอ้อตวอซี อยู่ภาคกลางของมณฑลเป็นทุ่งหญ้าทราย ซึ่งหมายถึง เป็นทุ่งหญ้าปนพื้นทราย

3.4 สุสานเจิ้งกิสข่าน สุสานผู้เป็นมหาบุรุษนักรบ และนักการเมืองแห่งภาคพื้นทะเลทรายของชนชาติมองโกล สุสานแห่งนี้ประกอบด้วยศาลเจ้าใหญ่ 4 หลัง หลังคาออกแบบทรงมองโกลประดับด้วยกระจกสีเหลืองและสีน้ำเงินสวยงาม

3.5 วัดต้าเจา สร้างขึ้นในสมัยราชวงศ์หมิง เป็นวัดที่ใหญ่และเก่าแก่ที่สุดในโซฮอท

จากการศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวในมองโกเลียใน ประเทศจีนนั้น เป็นการท่องเที่ยวในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ดังจะเห็นได้จากในตารางนำเที่ยวซึ่งจะมีกิจกรรมที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมชาวมองโกลร่วมอยู่ด้วย เช่น งานพิธีการที่สำคัญต่าง ๆ การชมการแสดงครั้งสำคัญๆ เป็นต้น เช่น ชมการแสดงโซวีระบำเชิยสุรา การแสดงรอบกองไฟ, การพักแบบโฮมสเตย์, การร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา เป็นต้น โดยลักษณะของการท่องเที่ยวในมองโกเลียในนั้นจะเป็นการท่องเที่ยวแบบทัวร์หรือแบบนำเที่ยวเป็นส่วนใหญ่

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวในมองโกเลียใน

2.1 ทรัพยากรการท่องเที่ยว (Tourism Resources) เป็นสิ่งที่น่าสนใจ เป็นประโยชน์และมีคุณค่าต่อการท่องเที่ยว เป็นสิ่งดึงดูดใจหรือจูงใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปเยือนหรือไปท่องเที่ยวในชุมชนชาวมองโกล

2.2 ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ ในมองโกเลียนั้นถือเป็นปัจจัยที่สำคัญ จากการศึกษาพบว่า เป็นปัจจัยที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวมากที่สุด

2.3 ปัจจัยทางวัฒนธรรม ความเป็นอยู่ของชนพื้นเมืองเร่ร่อนมองโกล ที่พักอยู่ในกระท่อม เลี้ยง แพะ แกะ ม้า และอูฐ “เียร์ด” ในปัจจุบันกลายเป็นจุดขายของการท่องเที่ยว โดยมีไว้สำหรับ นักท่องเที่ยวให้ได้สัมผัสชีวิตแบบมองโกล

2.4 ปัจจัยด้านศูนย์การค้าและของที่ระลึก ในมองโกเลียอาจจะไม่มีศูนย์การค้าให้ได้เลือกซื้อของมากนักแต่จะมีโรงงานผลิตของที่ระลึกของชาวพื้นเมืองมองโกลที่สวยงามและเป็นเอกลักษณ์

3. แนวโน้มการขยายตัวของนักท่องเที่ยวในมองโกเลียใน

จากการศึกษาแล้วพบว่า ในปี 2009 มีรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติ 558.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มีจำนวนนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศทั้งสิ้น 1.29 ล้านคน ลดลงจากปีก่อนหน้า ร้อยละ 16.8 ในจำนวนนี้เป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 1.27 ล้านคน และเป็นนักท่องเที่ยวชาวฮ่องกง มาเก๊า และไต้หวัน 0.02 ล้านคน

ปัญหาที่พบในการศึกษา

1. ปัญหาการสืบค้น เนื่องจากข้อมูลของมองโกเลียในนั้นมีจำกัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลที่เป็นภาษาไทย ทำให้การสืบค้นและวิเคราะห์ข้อมูลนั้นล่าช้า

2. ปัญหาข้อมูลที่ไม่เพียงพอ เนื่องจากขอบเขตของข้อมูลนั้นมีจำกัด จึงเป็นปัญหาในการสืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ข้อมูลอาจได้ไม่มากเท่าที่ควร

3. ปัญหาการสืบค้นข้อมูลสถิติ เนื่องจากข้อมูลทางสถิติที่เกี่ยวข้องในการวิจัยนั้นยังไม่มี ความเป็นปัจจุบันเท่าที่ควรและข้อมูลทางสถิตินั้นยังมีจำกัด

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวในมองโกเลียในอย่างละเอียดและเอาใจใส่เพราะรูปแบบการท่องเที่ยวนั้นอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงได้

2. ควรมีการศึกษาและเก็บรวบรวมเพิ่มเติมเกี่ยวกับสถิตินักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้าไปท่องเที่ยวในมองโกเลียในแต่ละปี และอาจรวมไปถึงรายได้จากการเข้าไปท่องเที่ยว

3. ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่นๆสำหรับการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวในมองโกเลียใน

บรรณานุกรม

หนังสือ

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. แผนปฏิบัติการ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : อัสชา, 2544

พวงนิต คำปิงส์. จีน. กรุงเทพฯ : หน้าต่างสู่โลกกว้าง, 2547

วิทยาลัยภาษาจีนปักกิ่ง. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภูมิศาสตร์ประเทศจีน. กรุงเทพฯ : สุขภาพใจ, 2550

วิมล จิโรจพันธุ์ และคณะ. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. กรุงเทพฯ : แสงดาว, 2548

สมชาติ อุ่อ้น. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการวางแผน. ภาควิชาภูมิศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, มปป.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

เขตปกครองตนเองมองโกเลียใน [Online]. Accessed December 17 2555. Available from

<http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/china-info/country/inner-mongolia/index.php>

ประเทศมองโกเลีย ดินแดนแห่งมหาบุรุษทะเลทราย [Online]. Accessed December 17 2555.

Available from <http://www.bloggang.com/mainblog.php?id=emopooh&month=14-09-2010&group=4&gblog=1>

เยือนดินแดนมองโกเลียใน [Online]. Accessed July 21 2555. Available from

<http://soclaimon.wordpress.com/2011/04/01/>

สถานที่แนะนำ : หุ่น้ำเอ้อเอ้อตวอซือ-มองโกเลียใน [Online]. Accessed December 17 2555.

Available from <http://www.hanlele.com/pagetwolynr.php?id=32>

10 สุดยอดเมืองตากอากาศในจีน [Online]. Accessed December 17 2555. Available from

<http://board.postjung.com/535681.html>

Featured Tourist Map of Inner Mongolia Province [Online]. Accessed July 19 2012. Available from

<http://www.chinatouristmaps.com/travel/inner-mongolia/municipality/mongolia-travel-guide.html>

Home Stay – Farm Stay [Online]. Accessed November 22 2012. Available from www.oocities.org

Hohhot Muslim Quarter [Online]. Accessed October 7 2012. Available from

http://en.wikipedia.org/wiki/File:Hohhot_Muslim_Quarter.jpg

Hohhot Tourist Map [Online]. Accessed December 1 2012. Available from

<http://www.chinatravel.com/inner-mongolia/hohhot/maps/map-214.htm>

Inner Mongolia province map [Online]. Accessed December 11 2012. Available from

<http://www.chinahighlights.com/map/china-provincial-map/inner-mongolia-map.htm>

Inner Mongolia Autonomous Region [Online]. Accessed September 14 2012. Available from

<http://www.thechinaperspective.com/topics/province/inner-mongolia-autonomous-region/>

Inner mongolia,China [Online]. Accessed October 30 2012. Available from

http://www.123rf.com/photo_14673520_wudangzhao-is-famous-temple-of-lamaism-in-baotou-city-inner-mongolia-china.html

Severe cold wave brings temperature drop and snow to north [Online]. Accessed November 8 2012.

Available from

http://www.cma.gov.cn/en/NewsReleases/News/201211/t20121101_188872.html